

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. София, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на седемнадесети ноември
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ради Ив. Й.

при участието на секретаря Цветанка П. Младенова Павлова
като разгледа докладваното от Ради Ив. Й. Търговско дело №
20231800900112 по описа за 2023 година

Искът е с правно основание чл.25 ЗЮЛНЦ.

В. П. П. с ЕГН***** от гр.Е. ул. „27-ми ноември“ №20 е предявил срещу **С.** с
ЕИК. със седалище и адрес на управление гр.Е. ул.“Екатерина и Цеко Костови“ №1 иск за
отмяна на решение на общото събрание на сдружението от 12.05.2023г.

Ищецът **В. П. П.** твърди, че е ловец от 2013г., а от 2014г. е редовен член на Ловно
рибарска дружина-Е., която е съставна част от СНЦ “Л.”-гр.Е.. Като такъв редовно
изпълнява задълженията си по ЗЛОД, ППЗЛОД, Устава и Вътрешните правила на
Сдружението, Конституцията и законите на Република България в контекста на правата и
задълженията му като ловец. До настоящият момент няма никакви наказания в това
качество.

През 2022г. ищецът, **В.П. В.** и **М.Й.Ц.**-и тримата редовни членове на Ловно
рибарска дружина-Е. имали разногласия с ръководството на ответното сдружение за това,
колко на брой и какви обособени групи трябва да има в тази наша дружина. По повод на
това се инициираха жалби от тях чрез УС на Сдружението до Общото събрание на същото,
за вземане на окончателно решение по този въпрос. След като беше взето решение от
Общото събрание, което не ни удовлетворява, те потърсили правата си по съдебен ред пред
Софийски окръжен съд. Съдът с Решение №101/13.10.2022г. по т.д.№20221800900104 по
описа 2022г., отхвърлил тези искове срещу ответника като неоснователни, което решение
не обжалвали и то влязло в законна сила. Това дело обаче пред СОС провокирал без никакво
законово основание, свикване на заседание на УС на СЛРД“О.“ с дата-**07.12.2022г.** и дневен
ред от четири точки, две от които:

1.Разглеждане на жалба от М.Й.Ц....., и

2.Среща-разговор с тримата, във връзка с тяхната жалба до СОС...?!?, т.е нещо като „другарски съд“ и търсене на обяснения защо се жалим пред съда?!? В резултат на това от УС с решение и на тримата било наложено най-тежкото наказание-“ИЗКЛЮЧВАНЕ“ с абсурдния мотив: “Неоснователно завеждане на иск в СОС за отмяна на решенията на Общото събрание на Сдружението. представяйки неверни и измисли ни причини..”,“?!?”

С оглед на това те по-отделно подали жалби чрез УС на Сдружението до Общото събрание на същото, като и тримата получили покани, че на **12.05.2023г.** от 17,00ч. ще се проведе Общо събрание на СЛРД “О.”, където ще бъдат разгледани жалбите.

На същият този ден-12.05.2023г. се провело това Общо събрание. Тримата в нарушение не само на всякакви законови разпоредби и морално и спрямо елементарната колегиалност като ловци, не само, че не били допуснати да участват в това събрание, но и през определен период от време били викани поединично вътре в залата за изслушване за около по 5-7 минути на всеки един от нас, след което отново били изгонвани извън тази зала. Вътре вместо да коментират присъствието по същество, трябвало да се чувстват унижени и оскърбени за това, “Как са могли да се жалват пред съда”; “Не им ли е неудобно да си търсят правата по съдебен ред”; “Така дават лош пример на другите”; “Трябва да се засрамят, да искат прошка и да се извинят за тези свои действия”; “Трябва да се разкаят и друг път да не правят така“ в този смисъл ред други безумия!

Ищецът няма представа за това какво е представлявал т.нар. „Другарски съд“ в миналото, но по-възрастни от мен колеги му го обяснили и останал втрещен! Останали с впечатлението, че ръководството на Сдружението е възприело на „лична основа“ тези искове до СОС и след като решението по тях е било неблагоприятно за тях са решили да ги изключат от Сдружението.

До този извод стига, поради следното :

първо-ако това не е така, защо те не предприели действия по изключването преди да бъде постановено съдебното решение;

второ-единият от тях по време на това изслушване на 12.05.23г. В.П. В. се е отрекъл от всички свои действия до момента/въпреки, че те са обективирани в писмен вид не само до УС на Сдружението, но и до СОС/„разкажал се е“, “молил е за извинение“ и още такива нелицеприятни неща и с оглед на удовлетворение на егото на ръководството, за разлика от ищеца и М.Й.Ц., не бил изключен от Сдружението, което само по себе си е самостоятелно основание за фактически, логически и правен абсурд.

Абсурдно е и нещо друго-по време на това заседание не е било подложено на гласуване как да се процедира спрямо тримата-с явно или с тайно гласуване? Било е взето еднолично решение да се гласува явно, поради разбираеми за ръководството причини-колегите да гласуват спрямо волята на ръководството от неудобството, че ще бъдат забелязани? Ноторно известно е, че при явно гласуване страхът и неудобството деформират

волята и вота и в крайна сметка получения резултат е изкривен и нереален!

В последствие на 19.05.2023г. получил официално писмено решение, с което уведомяват, че ОС на СЛРД "О." не уважава искането за отмяна на наложеното му от УС наказание „изключване“ и потвърждава решението на УС за това наказание.

Същото решение разбрал, че се отнася и до М.Й.Ц., а с оглед на посочените по-горе аргументи, спрямо В.П. В. това наказание е било отменено?!?

Ето защо ищецът моли съда да отмени като неправилно и незаконосъобразно, а така също и в противоречие с Устава на Сдружението, Решението на Общото събрание на С. от 12.05.2023г., с което му е наложено окончателно наказанието „изключване“ като член на Сдружението, респ. на ЛРД-Е..

В срока по чл. 131 ал. 1 ГПК ответникът С. е депозирал отговор на исковата молба.

Разгледана по същество исковата молба на В. П. П. е допустима, но същата се явява неоснователна.

Обжалваното Решение на ОС от 12.05.2023 г. не е прието в противоречие с Устава на Сдружението, не е незаконосъобразно и не е неправилно, като е съобразено е целите на сдружението.

Изложените в исковата молба обстоятелства не разкриват какво се е случило в действителност и защо се е стигнало до налагане на наказанието „изключване“.

Неоснователно ищецът твърди в исковата молба, че заедно с други двама членове на сдружението, е имал разногласия е ръководството на сдружението. Тези разногласия са преди всичко с колегите в Ловно рибарска дружина - Е., а не е ръководството на сдружението.

Неправилно е твърдението, че наложеното наказание е заради заведен иск в СОС. Наказанието е, заради действия и постъпки, които вредят на единството и интересите на сдружението.

Разногласията и проблемите започват, като съответно се развиват във времето, е проведен ловен излет на **16.01.2022г.** на ловна група, включваща ловци от ловна дружина „Е.“, към която по принцип принадлежи и е осъществявал ловни изleti и ищецът. На посочената дата, при провеждане на ловен излет на групата е ръководител на лова И.Ч., е извършено нарушение на правилата на лов. Установено е, че групата е извършвала лов в ловище „Мурджовица“ на Ловно стопански район (ЛСР) Б., стопанисван от ловна дружина „Б.“, като разрешението за лов на групата е било за ловище „Чардаклия“ на ЛСР Е., което е нарушение по смисъла на чл.84 от ЗЛОД. Разстоянието между двете ловища е около 5 км. Случаят е докладван на заседание на УС на 19.01.2022 г. и УС на сдружението приема решение, като наказва ръководителят на лова за този ловен излет И.Ч. с „прекъсване на членството за 1 година“ съгласно чл.23, ал.1 от Устава на Сдружението.

На проведено Общо събрание на ловна дружина „Е.“ е прието превантивно решение за разформироване на ловна група с отговорник И.Ч. във връзка с извършеното нарушение на 16.01.2022 г.

Общото събрание на дружината отказва да образува нова ловна група с отговорник В.П. В., която да включва членовете на разформированата, предлага членовете от разформированата група да се присъединят към другите четири групи на дружината. Решението е прието на основание чл.12 от Вътрешния правилник за упражняване правото на

лов (ВПУПЛ) в сдружението. За пълнота на фактологията в случая е важно да се изясни, че съгласно чл.12 от, правото за определяне на ловните групи, ловуващи в територията стопанисвана от съответната дружина, определена съгласно утвърдения ловно стопански проект, е предоставено на Общото събрание на самата дружина.

Приетите решения естествено намерили широк отзвук сред членовете на сдружението и били многократно коментирани в разговори помежду им, с оглед на поведението на ловците и целите на сдружението, свързани със стопанисване на дивеча. На практика приетите решения, като цяло бяха възприети от членовете на сдружението, като членовете на разформированата ловна група, а по местния изказ - разтурена ловна група, в голямата си част упражниха правото си на лов през следващия ловен сезон за групов лов, като се присъединиха към други групи.

Ищецът заедно с още двама негови колеги от разформированата група не прие за основателни въпросните решения, разбира се това е негово право, като твърдял, че въпросното нарушение е „по слухове”, че създаването на дружина и ловна група е само на принципа на доброволност, че са налице неправомерни действия от страна на ръководството на сдружението и т.н. Всичко това създадо напрежение и вреди на единството и интересите на сдружението за осъществяване на целите предвидени в чл.10 от Устава, което предполага несъвместимост на по-нататъшно членство.

Било проведено нарочно заседание на УС на **07.12.2022 г.**, на което бил проведен разговор и изслушване на ищеца и другите двама колеги по възникналите проблеми. След обсъждане УС единодушно решил да им наложи наказание „изключване”. Това решение на УС било разгледано по подадена жалба от Общото събрание на сдружението, като събранието след изслушване и проведено обсъждане на действията и поведението на ищеца потвърдил наложеното наказание.

За пълнота на фактологията следва да се отбележи, че ОС след като изслушало и обсъдило поведението на наказания В. В. преценило и отменило неговото наказание изключване. Със своя молба от 20.01.2023 г. до УС В. В. оттеглил направеното от него искане за преразглеждане на решението за разформироване - разтуряне, на процесната ловна група.

Наказанието не е наложено за това, че ищецът е предявил иск в СОС. Всеки има право да се обърне към съда за защита на свои нарушени права. Но когато искането, както е в случая е за обжалване на решения, имащи съвсем друг предмет с довода, че твоето искане не е разгледано и уважено, става дума за упражняване на натиск върху сдружението и злоупотреба с процесуални права, а не е защита на нарушени такива.

Софийският окръжен съд, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съгласно разпоредбата на чл.235 ГПК намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявен е иск с правно основание чл.25, ал.4 и 6 от ЗЮЛНЦ.

Съгласно чл.25 ал.1 т.4 ЗЮЛНЦ изключването на членове е правомощие на Общото събрание на сдружението с нестопанска цел. По аргумент от обратното от чл.25 ал.2 ЗЮЛНЦ това правомощие може да се възложи на друг орган на сдружението. С чл.33 т.3 от Устава на СНЦ “Л. О.”-гр.Е. Управителният съвет на сдружението взима решения за изключване на членове.

Решението на Общото събрание, с което се изключва член на СНЦ по чл.25 ал.1 т.4 ЗЮЛНЦ подлежи на съдебен контрол, съгласно чл.25 ал.4 ЗЮЛНЦ. Когато това правомощие е делегирано на управителния съвет неговото решение освен на контрол от ОС подлежи и на съдебен контрол, той като в противен случай засегнатите членове биха останали без съдебна защита, каквото изключение законът не е предвидил. Възможно е засегнатото лице да

атакува решението на УС за изключването му директно пред съда. След като решението на Управителния съвет е обжалвано пред ОС и ОС се е произнесъл, то решението на висшия орган на сдружението подлежи на съдебен контрол за законосъобразност и съответствие с устава.

Не се спори между страните, че ищецът В. П. П. е член на ответното сдружение с нестопанска цел СНЦ "Л. О."-гр.Е.. По този начин ищецът е активно легитимиран да предяви иска за оспорване на решението на ОС на 12.05.2023г. за неуважаване на искането му за отмяна на наложеното му наказание за изключване и потвърждаване на решението на УС като незаконосъобразно и прието в противоречие с устава.

С писмо с изх.№ от **18.05.2023г.** ищецът В. П. П. е уведомен за решението на ОС на СНЦ "Л. О."-гр.Е., с което неуважава искането му за отмяна на наложеното му наказание изключване и потвърждава решението на УС. Следва да се приеме, че ищецът е уведомен в периода от датата на изх.№18.05.2023г. и датата на подаване на исковата молба- **16.06.2023г.**, поради което съдът приема, че искът е предявен в срока по чл.25 ал.6 ЗЮЛНЦ и е допустим.

С решение на Управителния съвет на С. от **07.12.2022г.** ищецът В. П. П., член на Ловно-рибарска дружина „Е.“ за неоснователно завеждане на иск за отмяна на решенията на Общо събрание на сдружението, състояло се на 13.05.2022г., представяйки неверни и измислени причини и за нарушение на чл.12 ал.2 и чл.23 ал.2 от Устава на сдружението е наказан с изключване от сдружението.

Съгласно чл.12 ал.2 от Устава „Не могат да бъдат членове на сдружението лица, осъждани за умишлени престъпления от общ характер, лица с доказани браконьерски прояви, лица, които не отговарят на определени изисквания за здравословно и психическо състояние и лица, които със своите действия и постъпки вредят на интересите на Сдружението.“

Съгласно чл.23 ал.2 от Устава „Членове на Сдружението, извършили деяния, квалифицирани като браконьерство, се наказват с изключване от редовете на Сдружението. Същото наказание се налага на осъдените за умишлени престъпления от общ характер с влязла в сила присъда, за кражба или умишлено убиване на ловно куче, причиняването на смъртна или тежка Злополука с ловно оръжие по време на лов, при доказана вина, злоупотреба с парични средства и имущество на Сдружението, които с действията и постъпките си вредят на независимостта, единството и интересите на Сдружението.“

С жалба от 22.12.2022г. В. П. П. е атакувал пред Общото събрание на СНЦ "Л. О."-гр.Е. решение от 07.12.2022г. на УС за изключването му като член на сдружението. Жалбата е в срока по чл.25 ал.5 ЗЮЛНЦ.

С решение №1 от 24.01.2023г. на Управителния съвет на СНЦ "Л. О."-гр.Е. е свикано Общо събрание на сдружението на 12.05.2023г., като т.6 от дневния ред е разглеждане на жалбата на В. П. П. срещу решение на Управителния съвет от 07.12.2022г. Поканата за свикване на ОС е публикувана във в. „Етрополски преглед“ бр.201 от февруари 2023г.

Видно от Протокол от 12.05.2023г. на Общо събрание на СНЦ "Л. О."-гр.Е. от 65 делегата присъстват 46, като е налице кворум. Представен е списък на присъстващите делегати.

С решение ОС от 12.05.2023г. на СНЦ "Л. О."-гр.Е. неуважава искането на В. П. П. за отмяна на наложеното му наказание изключване и потвърждава решението на УС за изключването му.

Мотивите за решението на ОС са „Заради разформироването на групата им, преповтаря всички жалби на М.Ц.. Когато подписва жалбите, не се съобразява с изискванията на Устава и ЗЛОД. Интересува го единствено, запазването на ловната им група, а това че групата е извършила нарушение, го подминава.“

Детайлно разгледани мотивите на решението на УС и на решението на ОС се различават.

Решението на УС е „за неоснователно завеждане от В. П. П. на иск за отмяна на решенията на ОС на сдружението състояло се на 13.05.2022г., представяйки неверни и измислени причини, който иск е отхвърлен с решение №101/13.10.2022г. на СОС и е нарушил изискванията на чл.12 ал.2 и чл.23 ал.2 от Устава, като със своите действия вредят на единството и интересите на сдружението, уронвайки авторитета и престижа на Управителния съвет, председателя и цялото сдружение.“

Съдът намира, че решението на УС от 07.12.2022г. за налагане на наказание изключване на ищеца В. П. П. е незаконосъобразно и в противоречие на чл.12 ал.2 и чл.23 ал.2 от Устава на сдружението, тъй като е изключен за завеждане на иск срещу решенията на ОС от 13.05.2022г. Упражняването на процесуално право от предявяване на иск, каквото има всеки член на сдружение с нестопанска цел, дори искът да е недоказан или неоснователен, не е основание за изключването му, тъй като ако се приеме противното под страх от изключване членове не биха упражнявали свои права дадени им по закон. Посочването на бланкетно на нарушение на чл.12 ал.2 и чл.23 ал.2 от Устава не сочи кой от фактическият състав е осъществил наказания В. П. П.. Текстовете предвиждат наказание изключване за:

осъждан за умишлени престъпления от общ характер,
лица с доказани браконьерски прояви,
лица, които не отговарят на определени изисквания за здравословно и психическо състояние и
лица, които със своите действия и постъпки вредят на интересите на Сдружението или
извършил деяния, квалифицирани като браконьерство,
на осъдените за умишлени престъпления от общ характер с влязла в сила присъда,
за кражба или умишлено убиване на ловно куче,
причиняването на смъртна или тежка злополука с ловно оръжие по време на лов, при доказана вина,
злоупотреба с парични средства и имущество на Сдружението,
които с действията и постъпките си вредят на независимостта, единството и интересите на Сдружението.

Изводимо от мотивите на решението му е вменено, че с действията и постъпките си вреди на единството и интересите на Сдружението. Съдът намира, че действия на изключван член на сдружение следва да са противоправни, за да са основание за налагане на санкция. Упражняването на процесуални права чрез търсене на съдебна защита по предвидения в закона ред, не е противоправно действие и е гарантирано и защитено от чл.56 на Конституцията на Република България.

Атакуваното решение на ОС от 12.05.2023г. също е незаконосъобразно и в нарушение на Устава на сдружението. Мотивите му са, че В. П. П. се изключва „Заради разформироването на групата им, преповтаря всички жалби на М.Ц.. Когато подписва жалбите, не се съобразява с изискванията на Устава и ЗЛОД. Интересува го единствено, запазването на ловната им група, а това че групата е извършила нарушение, го подминава“.

Подписване на жалби, действия за запазване на ловна група, не са противоправни действия по горните съображения и не е посочено какво нарушение е извършил конкретно ищецът В. П. П., къде и кога.

Ето защо атакуваното решение на ОС от 12.05.2023г. на СНЦ “Л. О.”-гр.Е. е незаконосъобразно и в нарушение на устава.

По горните съображения предявеният иск се явява основателен.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78 ал.1 ГПК ще следва да се присъдят в полза на ищеца и направените от него по делото разноски.

Водим от горното СОФИЙСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл.25, ал.4 и 6 от ЗЮЛНЦ решение на общото събрание на С. с ЕИК. със седалище и адрес на управление гр.Е. ул.“Екатерина и Цеко Костови“ №1 от

12.05.2023г. за изключване на **В. П. П.** с ЕГН***** от гр.Е. ул. „27-ми ноември“ №20 като член на Сдружение с нестопанска цел „Л. „О.“ с ЕИК..

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК **Сдружение с нестопанска цел „Л. „О.“** с ЕИК. със седалище и адрес на управление гр.Е. ул.“Екатерина и Цеко Костови“ №1 да заплати на **В. П. П.** с ЕГН***** от гр.Е. ул. „27-ми ноември“ №20 направените по делото разноси в размер на **1200,-лв.** (хиляда и двеста лева).

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд гр.София в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____